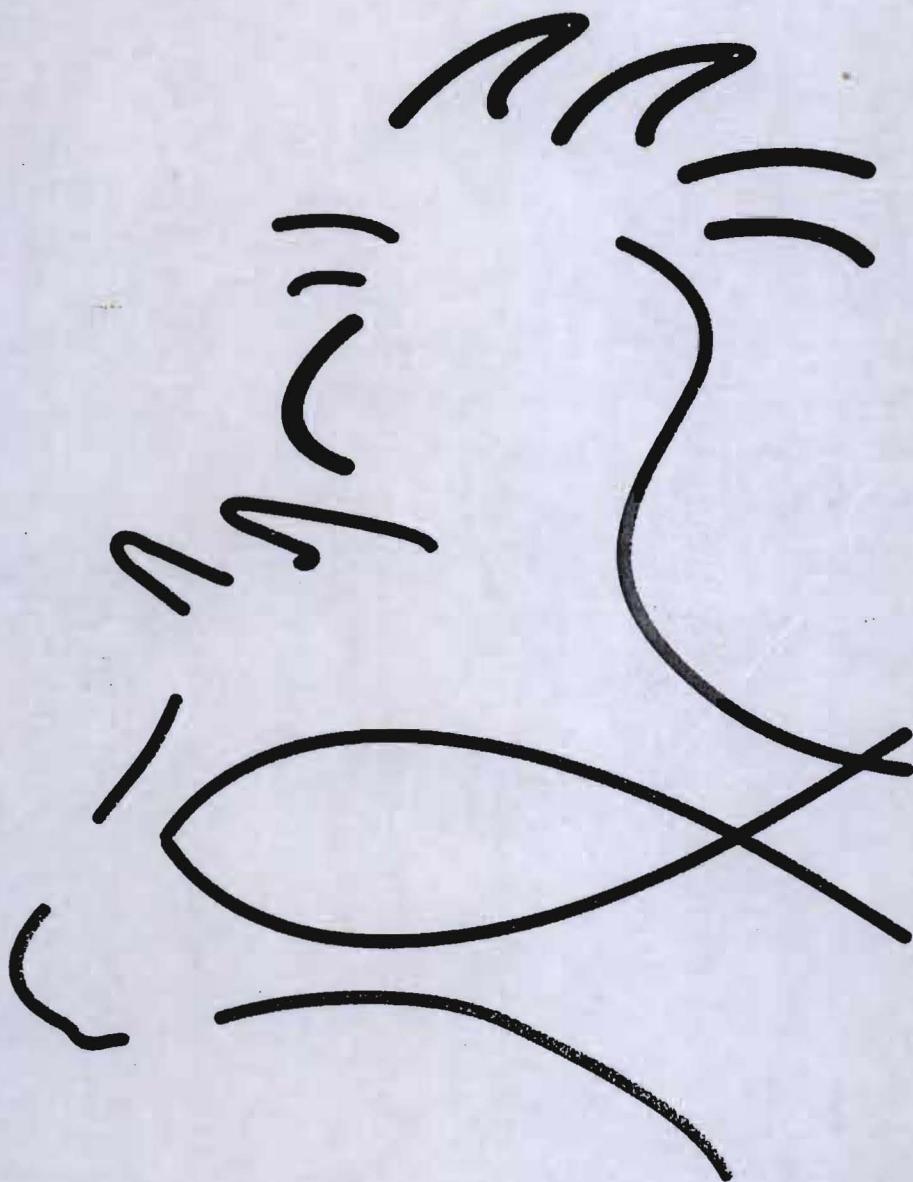

چهاردهمین کنگره دامپزشکی ایران

دامپزشکی - سلامت - شکوفایی اقتصاد

برگزار کننده
جامعه دامپزشکان ایران

۱۴ اسفندماه ۱۳۸۴
مرکز همایشهای رازی - تهران

شناسایی و آنتی بیوگرام باکتری‌های جدا شده از مدفع سگ‌های مبتلا به اسهال ارجاعی به درمانگاه دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

رویا فیروزی، علی اصغر سرچاهی، سasan نظریان
دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

در این مطالعه باکتری‌های جدا شده از کشت ۲۵ نمونه مدفع سگ‌های سالم و ۲۵ نمونه مدفع سگ‌های مبتلا به اسهال شناسایی شدند. باکتری‌های جدا شده از نمونه مدفع سگ‌های سالم شامل اشريشياکلي (۲۷/۲۷٪)، لاكتوباسيلوس‌ها (۴۸/۱٪)، بروتونوس ميرابيليس (۳۸/۲٪)، پسودوموناس آنژوزينوزا (۶۹/۱٪)، استافيلوكوكوس آرنوس (۴۹/۰٪)، باسيلوس سرنيوس (۴۹/۰٪)، کورينه باكتريومها (۹۰/۳٪) و كلستريديم پرفنزنس (۶۰/۲٪) بود. باکتری‌های جدا شده از نمونه مدفع سگ‌های مبتلا به اسهال شامل اشريشياکلي (۵۸/۲٪)، بروتونوس ميرابيليس (۹۰/۲٪)، لاكتوباسيلوس‌ها (۹۵/۱٪)، باسيلوس سرنيوس (۶۳/۱٪)، استافيلوكوكوس آرنوس (۱۴/۸٪)، سالمونلا (۱۴/۸٪)، سودوموناس آنژوزينوزا (۶۵/۴٪)، کورينه باكتريومها (۶۵/۴٪) و كلستريديم پرفنزنس (۱۶/۱٪) بود. در مرحله دوم این مطالعه اثر آنتی بیوتیک‌های تایلوزین، جنتامایسین، اکسی تراسیکلین، کلرامفنیکل، نومایسین، نتراسیکلین، کانامایسین و سولفادیازین بر روی باکتری‌های جدا شده از نمونه‌ها با استفاده از روش انتشار از دیسک مورد بررسی قرار گرفت. سولفادیازین به عنوان تنها آنتی بیوتیکی بود که کلیه باکتری‌های عامل اسهال با درصد بالایی به آن حساسیت نسبت دادند و در عین حال اثرات ضد باکتریایی کمتری روی فلور طبیعی دستگاه گوارش مشاهده کردید. جنتامایسین و کلرامفنیکل نیز از آنتی بیوتیک‌هایی بودند که کلیه باکتری‌های جدا شده با درصد بالایی به آن‌ها حساسیت نسبت دادند. از طرفی اغلب باکتری‌های جدا شده با درصد بالایی به آنتی بیوتیک‌های نومایسین و تایلوزین مقاومت نشان دادند.

یادداشت :

مجموعه مقالات

ششمین همایش جراحی بیهوش و رانیوپلودی دانشگاه ایوان

۱۱-۹ آبانماه ۱۳۸۵ دانشگاه فردوسی مشهد

ویراستار:

دکتر محمد رضا امامی و همکاران

ارزیابی آرامبخشی دوزهای مختلف ترکیب زایلازین- آسپرومازین در سگ

علی اصغر سرچاهی^۱؛ ناصر وصال^۲ و بهروز نیک احوال^۲

- (۱) بخش بیماریهای داخلی دامهای کوچک، گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز
(۲) بخش جراحی، گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

داروهای آسپرومازین و زایلازین جزء داروهای آرامبخش زایج بوده که هریک دارای مزایا و معایبی است. در این مطالعه اثرات آرامبخشی و اثرات جانبی ترکیب داروهای آسپرومازین- زایلازین مورد بررسی قرار گرفت. ۶۱ قلاده سگ ارجاعی به دانشکده دامپزشکی، به طور تصادفی به دو گروه ۳۰ تایی (A) و ۳۱ تایی (B) تقسیم شدند، که گروه A (زایلازین 0.1 mg/kg) و آسپرومازین 0.3 mg/kg و گروه B (زایلازین 0.3 mg/kg) و آسپرومازین 0.1 mg/kg دریافت کردند. تزریق بصورت عضلانی انجام و پس از ثبت پارامترهای عدم تعادل، لرزش عضلانی، زمینگیری، ریزش بzac، بروز تهوع و واکنش پنجه، در حداکثر آرامبخشی نوار قلب گرفته شد. غلظت داروها به نحوی تعیین شده بود که 0.1 میلی لیتر دارو به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن تزریق شد. برای مقایسه درجه آرامبخشی بین دو گروه از آزمون من- ویتنی و مقایسه پارامترهای مختلف از آزمون مریع کای و در مورد تعداد ضربان قلب، تنفس و دمای بدن از آنالیز واریانس با اندازه های تکراری استفاده شد. $P < 0.05$ بعنوان حد معنی دار در نظر گرفته شد. بین درجه آرامبخشی گروه A (0.1 mg/kg) با B (0.1 mg/kg) اختلاف آماری معنی داری وجود نداشت. همچنین در پارامترهای عدم تعادل، لرزش عضلانی، ترشح بzac، بروز استفراغ، زمینگیری، میزان دفع ادرار و مدفع، واکنش نسبت به صدا یا دستکاری کردن و واکنش نسبت به فشردن پنجه اختلاف آماری معنی داری بین گروه A و B وجود نداشت. در گروه A: بلوک درجه یک دهلیزی- بطئی ۶ مورد ($0.22/1$ ٪)، بلوک درجه دو دهلیزی- بطئی ۲ مورد ($0.7/4$ ٪) توقف سینوسی یک مورد ($0.3/7$ ٪) تاکیکاردی یک مورد ($0.3/7$ ٪) و برادی کاردی ۱۴ مورد ($0.51/8$ ٪) و از ۳ مورد به علت عدم همکاری حیوانات نوار قلب اخذ نشد. در مورد گروه B از ۲۹ موردی که نوار قلب گرفته شد: بلوک درجه یک دهلیزی- بطئی ۷ مورد ($0.24/1$ ٪)، بلوک درجه دو دهلیزی- بطئی یک مورد ($0.3/4$ ٪)، تاکیکاردی ۲ مورد ($0.6/8$ ٪) و برادی کاردی ۵ مورد ($0.17/2$ ٪) مشاهده شد. برادی کاردی به طور معنی داری در گروه A بیشتر از گروه B بود. تعداد تنفس و دمای بدن بعد از تجویز ترکیبات دارویی در هر دو گروه A و B نسبت به قبل از تجویز کاهش نشان داد ولی تفاوت آماری معنی داری بین دو گروه وجود نداشت. نتایج تحقیق حاضر نشان می دهد ترکیب داروهای آرامبخش آسپرومازین و زایلازین با کاهش دوز مصرفی این داروها بصورت تکی، ضمن اثر آرامبخشی از اثرات جانبی این داروها بر دستگاههای مختلف بدن می کاهد.

سومین کنگره ملی

دامپرورشگران حیوانات گاوچک

۱۳۸۵ و ۲۲ آبان

تهران - بیمارستان امام خمینی - تالار امام

مجموعه خلاصه مقالات

مجموعه مقالات کامل

گزارش یک مورد تومور غدد هپاتویید در یک قلاده سگ نژاد مخلوط

امیر منصور نوین باهران^۱، دکتر رضا خیر اندیش^۲، دکتر علی اصغر سرچاهی^۳

۱. دانشجوی سال آخر دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

۲. رزیدنت بخش پاتولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

۳. گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

در خرداد ماه سال ۸۵ یک قلاده سگ نر نژاد مخلوط ۲ ساله به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز ارجاع داده شد. علائم حیاتی حیوان به شرح زیر بود: ضربان قلب و تنفس بترتیب ۱۲۰ و ۳۶ بار در دقیقه و دمای بدن ۳۸/۲ درجه سانتیگراد. در پوست ناحیه زیر دم غدد بزرگ به قطر ۵-۶ سانتی متر وجود داشت. این سگ جراحی شد واز توده ها نمونه برداری شد و مورد آزمایشات هیستوپاتولوژیکی قرار گرفت و تومور غدد هپاتویید تشخیص داده شد. این نوع تومور از غدد چربی تغییر شکل یافته منشا می گیرد و به دلیل شباهت ظاهری آن به هپاتوسیتھای کبدی به آن غدد هپاتویید گویند. سلولهای این غدد برای تستوسترون و استروژن گیرنده دارند و سگهای نر پیر اخته نشده بیشترین احتمال ابتلاء به این تومور را دارند. به غیر از اطراف مقعد بقیه نواحی نیمه خلفی بدن نیز می تواند درگیر شود. این تومور اغلب خوش خیم است و بیشتر بصورت توده تکی است ولی بصورت چندتایی نیز دیده شده است. برخی نژادها مثل کوکر اسپانیل و سیبرین هاسکی مستعدترند. جراحی و برداشتن تومورهای خوش خیم، اخته کردن و اشعه درمانی از راههای درمانی است. پیش آگهی در موارد خوش خیم خوب است.

1. Ettinger, S.J. and Feldman, E.C. (2005) Textbook of Veterinary Internal Medicine. 6th ed., Vol. 1. Elsevier Saunders Co., P.750.

2. Meuten, D.J. (2002) Tumors in Domestic Animals. 4th ed. Iowa State Press, P.68.

3. Nelson, R.W. and Couto, C.G. (2003) Small Animal Internal Medicine. 3rd ed. Mosby Co., P.462.